

ALI SE PODATI NA SAMOSTOJNO POT

Odločitev za samostojno pot ni preprosta. Zahteva tehten premislek, poslovni načrt, soglasje v ožjem (družinskem, partnerskem) okolju ter veliko poguma in sreče.

»Vendar – ta razmislek mora narediti vsakdo, ne glede na spol, leta in dejavnost, v kateri želi delati in ustvarjati svojo kariero. Seveda bo marsikdo rekel, da je ta razmislek za žensko težji, ker je bolj obremenjena z družinskimi obveznostmi,« razlaga Aleksandra Podgornik, direktorica Štajerske gospodarske zbornice.

Toda ta okoliščina ponavadi ni ovira, če so pretehtane in sprejete vse druge pomembne okoliščine. Tudi podjetnice namreč imajo otroke in družine, tako kot vsi drugi zaposleni, ženske in moški. Organizacija dela in življenja je seveda nekoliko drugačna, toda navadno uspešna. »Odločitev za samostojno podjetniško pot mora biti zmeraj poslovna odločitev,« sklene Podgornikova.

Drugače pa na odločitev za podjetništvo gleda Anja Žagar iz Centra za pospeševanje in razvoj ženskega podjetništva, ki ženskam, ki razmišljajo o odločitvi za podjetništvo, svetuje, naj zaupajo sebi in svoji srčni želji ter se ne ozirajo preveč na okoliščine.

Glavni izziv: družinsko življenje

V Sloveniji še vedno prevladuje mnenje, da je družina oziroma skrb za družino in otroke v domeni ženske. Ženske, ki se vedejo drugače, so

►► Čeprav smo v gospodarsko neprijaznem času, si vendarle večji del okoliščin ustvarjamo sami.

► Tako pravi Anja Žagar iz Centra za pospeševanje in razvoj ženskega podjetništva.

večinoma tarče kritik svojega okolja. To je tudi eden izmed razlogov, da je podjetnic manj kot podjetnikov. V marsikateri družini je ta vloga že zamenjana, vendar šele v mlajših generacijah, pravi Andreja Ilgo, predsednica društva FAM. »Mislim, da ima pri ženski podjetnici odločilno vlogo partner, ki je pripravljen oziroma prevzema določene obveznosti v družini, kot tudi širša družina, dedki, babice,« dodaja Žagarjeva.

Osebna zgodba je povod za podjetništvo

»Zanimivo je, da posel vsake podjetnice izhaja iz neke osebne zgodbe (ozadja),« pravi Žagarjeva. To je navadno glavni razlog, zakaj se podjetnice odločijo za samostojno podjetniško pot. Njihov posel vodijo njihove sanje, strast do dela in želja pomagati drugim. Omejevalna miselnost, da ženske niso za podjetništvo, je samo

v osebnem prepričanju posameznikov, trdi Ilgova.

Nuja: organiziranost in razvit čut za povezovanje

Podjetnice morajo poleg strokovnih kompetenc imeti zelo visoko razvit smisel za organizacijo, saj morajo poleg svojih poslovnih nalog uspešno usklajevati še družinsko življenje, kar pa je zelo težko. Kompetence, ki jih imajo in so bolj izražene kot pri moških, so čut za ljudi in njihove težave (ustvarjanje kakovostnih odnosov), povezovanje in sodelovanje, vztrajnost, ustvarjalnost in pripravljenost pomagati, prepoznavna Žagarjeva.

»V primerjavi z moškimi jim v poslu včasih primanjkuje več odločnosti in ciljne usmerjenosti k rezultatom,« razlaga Andreja Ilgo in dodaja, da ženske bolj premišljeno sprejemajo odločitve in pri tem upoštevajo intuicijo, moški pa so bolj impulzivni in tekmovalni. ●

KAKO ODGOVARJATI NA PROŠNJE

Zakonodajca veleva, da mora delodajalec odgovoriti na vsako prošnjo za delo, ki jo dobi od kandidatov. A se v praksi velikokrat zgodi, da tega odgovora nikoli ni. Prosilcu za delo ne preostane drugega kot čakanje na odgovor.

»V skladu z zakonom o delovnih razmerjih mora delodajalec v osmih dneh po sklenitvi pogodbe o zaposlitvi pisno obvestiti neizbranega kandidata o tem, da ni bil izbran,« o zakonski ureditvi razlaga Polona Romih, vodja svetovalcev za kadre iz kadrovskega podjetja Adecco. Vendar to velja le za prijave na razpisana delovna mesta. »Iskalci zaposlitve čedalje pogosteje v podjetja pošiljajo ponudbe za delo, čeprav ni razpisa. Delodajalec pa na te ponudbe ni treba odgovarjati,« pravi Romihova.

Treba je biti potrpežljiv

Kot pojasni Romihova, morajo prosilci za delo razumeti, da delodajalec na objavljen razpis ali oglas dobi veliko število prijav. »Še zlasti na oglase za prosta delovna mesta, ki so bolj splošna, se prijavi tudi po več sto kandidatov, poznamo pa tudi primer, ko je podjetje dobilo tisoč prijav,« pravi Romihova in dodaja: »Če poznamo to številko, lahko objektivno razumemo delodajalca, da ima lahko težavo enakovredno odgovoriti vsem kandidatom.«

A Romihova meni, da če želi biti podjetje

ugledno, ne sme pozabiti na odgovore na prošnje. »Primerno je, da podjetje odgovori, za to je dovolj tudi že kratko elektronsko sporočilo.«

Kaj storiti, če odgovora ni?

Če odgovora podjetja tudi po več tednih ni, je lahko prosilec za delo prepričan, da ni bil izbran. Če pa si odgovor res želite, se obrnite na kontaktno osebo v posameznem podjetju. »Zaradi zdajšnjih razmer na trgu dela le redki dobijo službo tako, da čakajo na oglas za prosto delovno mesto,« pravi Romihova.

Vendar, če vas delo res zanima, se zanj splača potruditi. »Po tem, ko ste poslali prijavo, čim prej pokličite osebo, navedeno kot kontakt. Povejte ji, da ste poslali prijavo za delovno mesto in da boste veseli, če vas bodo povabili na srečanje, da se lahko osebno predstavite,« razlaga Romihova in ob tem dodaja, da je treba biti potrpežljiv. »Kadrovník ima lahko začrtan proces izbire novega sodelavca in ne bo pripravljen narediti izjem, boste pa vsaj dobili povratne informacije.«

Podjetja: Na vsako prošnjo odgovorimo

Slovenska podjetja zagotavljajo, da na prošnje pridno odgovarjajo. V Simobilu trdijo, da na vsako prošnjo odgovorijo. Saša Miladinović, vodja službe za razvoj in strateško upravljanje